

til, hvad den ærede sidste Taler (Scharling) fremførte. Han sagde, at naar der var Enighed paa saa mange Punkter, naar hele Udvalget paa saa mange Punkter her staar enigt, paa denne Betænkning og med disse Vindringsforslag, var Grunden den, at der var vist Hensyn fra alle Sider, at man fra alle Sider havde strakt sig saa meget som muligt. Jeg tror dog nok, at Grundene for en stor Del kunne være andre, nemlig dels den, at en stor Del af de Punkter, hvorom der kunde være Udflugt til Menighed, ere skudte ud til 3dje Behandling, en Sædvane, man i de senere Aar er kommen ind paa, men som jeg ingenlunde kan billige, og saa for det andet, at dette Finanslovsforslag efter mit Skøn, saaledes som dette Forslag er forelagt fra Regeringens Side, ikke i Aar indeholder saa mange Punkter, hvorom der kunde blive Strid, som i tidligere Aar. Der er fra Regeringspartiets Side sagt, at der i Aar er blevet forelagt et Forslag, som var et Tilbud til D. H. r. moderate. Naar Forslaget i Aar skulde have den Karakter, maatte det dog absolut ikke indeholde saa mange af disse Punkter, som tidligere, og det er da ogsaa Tilfældet. Dette er de almindelige Bemærkninger, jeg ønskede at gøre, inden jeg gaar over til at omtale det, hvorfor jeg egentlig har begæret Ordet. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling) udtalte en Befalgelse over, at man ikke i Aar var bleven enig om disse Posten paa Finansloven, som omhandle de provisoriske Love. Det er nogle højt værdifulde Indretninger, disse provisoriske Love. Naar vi tale med Medlemmer af Regeringspartiet ude i Landet, paastaar de, at disse Love ere endelige, og at det derfor maa være Folketingets Pligt at bevilge de dertil fornødne Summer, forbi det er endelige Love, som skulde betragtes akkurat som andre Love. Men dersom denne Fortolkning er rigtig, er det dog en mærkelig Ting med disse Love, nemlig at Ministrene komme hvert Aar med dem og forelægge dem i Landstinget. Det gøre de ellers ikke med endelige Love, som blive vedtagne her hvert Aar, dem kommer Regeringen ikke med, det har den ingen Pligt til, og det er der heller ikke Tale om. Man kommer derimod med disse provisoriske Love hvert Aar og forelægge dem i Landstinget — ganske vist overordentlig sent —, og Ministrene ere komne saaledes i Bane med det, at de kunne komme til at udtale sig meget mærkeligt om disse Love. Den højtærede Justitsminister holdt saaledes i Fjor en meget kort Tale og kom der til at sige: „Det er disse bekendte provisoriske Love“; han sagde endvidere om dem: „som til Efter-

kommelse af Grundlovens § 25 paany herved forelægges for dette Ting“, som om det stod i Grundlovens § 25, at disse provisoriske Love stadig paany skulde forelægges Landstinget! Det staar der intet om i Grundlovens § 25. Det var den 5te Februar, Ministeren kom med dem. Nu viser det sig Aar efter Aar, at Landstinget hverken vedtager eller forkaster disse Love, at det ikke gør noget ved dem, og stadig kommer dog Regeringen og forelægge dem i det andet Ting, men aldrig kommer den og spørger dette Ting om, hvad vor Mening er om disse Love. Naar jeg nu særlig skal nævne den foreløbige Lov, som er omtalt paa dette Budget, nemlig Forslaget om de provisoriske Assessorer, er det jo en foreløbig Lov, som er udstedt den 20de Maj 1886, gaaende ud paa, at der under Kriminal- og Politiretten i Kjøbenhavn ansættes 2 Assessorer, hyderligere og desuden en Protokolfører og et edsvorent Retsvidne. Ifølge Loven af 24de Maj 1879 bestaar Kriminal- og Politiretten i Kjøbenhavn af Justitiarius og 10 Assessorer, men nu efter den foreløbige Lov bestaar den af Justitiarius og 12 Assessorer. Regeringen udstedte denne provisoriske Lov i Maj 1886. I næste Samling, i Efteraaret 1886, forelagde den højtærede Minister det i Landstinget, og under Behandlingen i Landstinget oplyser Landstingsvidenden for det Aar Spalte 159 ff., at den højtærede Minister har sagt, at der ganske vist havde været en paatrængende Nødvendighed for disse Assessorer ogsaa tidligere, ogsaa før Rigsdagen sluttede i 1886, ialtsaa før den 8de Februar, men Regeringen har ikke forelagt noget Lovforslag for Rigsdagen derved, thi først efterat Rigsdagen var sendt hjem af Regeringen, var det blevet saa paatrængende nødvendigt, at de udstedte denne Lov, og det undskyldte den højtærede Minister med, at først da kunde man saa Lokale her i Kjøbenhavn oppe ved Kriminal- og Politiretten til de 10 Assessorer flere, til endnu en ny Afdeling. Dette er dog en ganske mærkelig Anledning til at udstede en provisorisk Lov, at man først paa den Tid kan saa Lokale. Naar Regeringen ser, at der er en paatrængende Nødvendighed for en saadan Foranstaltning, kunde Regeringen godt komme forinden til Folketinget med sit Lovforslag, og Lovforslaget kunde saa godt saa den Affattelse, at naar det nødvendige Lokale kommer til Stede, træder Lovens Kraft. Der havde saaledes ikke været noget i Vejen for, at Regeringen kunde have sat Pres paa for at saa et Lokale tilvejebragt, medens Rigsdagen forhandlede om Sagen. Intet af dette skete. Den højt-